

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dn. 4 czerwca 2019 r.

DUS.II.053.409.2019.CG

Szanowny Panie,

Odpowiadając na petycję z dnia 24 lutego br. (data wpływu do MRPiPS – 11 marca br.), z której wynika postulat wprowadzenia w systemie emerytalnym regulacji pozwalających na uzyskanie emerytury bez względu na wiek – z uwagi na długi staż pracy (petycja o tożsamej treści została przekazana również do MRPiPS w piśmie Kancelarii Prezydenta z dnia 28 marca br.), uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Z dniem 1 października 2017 r. zaczęły obowiązywać przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 38), przywracającej wiek emerytalny 60 lat – w przypadku kobiet i 65 lat – w przypadku mężczyzn, której projekt złożył Prezydent RP.

W trakcie prac parlamentarnych nad projektem ww. ustawy były również zgłaszane wnioski, aby do projektowanej ustawy wprowadzić rozwiązania uzależniające nabycie prawa do emerytury nie od przesłanki wieku emerytalnego, lecz tylko od określonego (odpowiednio długiego) stażu pracy ubezpieczonych (np. 35 lat – w przypadku kobiet i 40 lat – w przypadku mężczyzn).

Po rozważeniu zgłoszonych propozycji parlamentarzyści wybrali jednak rozwiązanie o charakterze powszechnym, które zawierał projekt prezydencki, uzależniające nabycie prawa do emerytury jedynie od przesłanki wieku, który jest różny – z uwagi na usprawiedliwione uwarunkowania historyczne, społeczne, gospodarcze i kulturowe – ze względu na płeć

ubezpieczonych. Ustawodawca uznał, że takie rozwiązanie jest właściwe mając na względzie ogół ubezpieczonych, zasady systemu emerytalnego i jego stabilność finansową.

Projekt prezydencki uzyskał także poparcie w Stanowisku Rady Ministrów.

Oprócz powyższego należy również zwrócić uwagę na fakt, że wprowadzenie do polskiego systemu emerytalnego możliwości uzyskania emerytury bez względu na wiek z uwagi na tylko odpowiednio długi staż pracy ubezpieczonych mogłoby budzić istotne zastrzeżenia o charakterze konstytucyjnym.

Zgodnie bowiem z art. 67 ust. 1 Konstytucji RP, obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego, natomiast zakres i formy tego zabezpieczenia społecznego określa ustawa. Z przywołanego przepisu wynika, iż świadczenie w postaci emerytury uzależnione zostało przez ustrojodawcę od osiągnięcia tylko jednej przesłanki, tj. przesłanki wieku emerytalnego. Bezspornym pozostaje, że ustrojodawca pozostawia określenie zakresu i form zabezpieczenia społecznego ustawie zwykłej. W świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w art. 67 Konstytucji RP ustrojodawca akcentuje w ten sposób jeszcze wyraźniej dużą swobodę działania pozostawioną parlamentowi w zakresie „ureczywistniania” prawa do zabezpieczenia społecznego, jego prawo decydowania, jakie rozwiązania uważa za optymalne z punktu widzenia potrzeb obywateli oraz rozwoju gospodarczego kraju. Określając jednak zakres prawa do zabezpieczenia społecznego, ustawa nie może naruszyć istoty danego prawa. Ustawodawca nie dysponuje zatem pełną swobodą, ustalając krąg osób uprawnionych do nabycia świadczeń emerytalno-rentowych.

Trybunał stwierdził między innymi, że prawo ustawodawcy do określania zakresu zabezpieczenia społecznego obejmuje w szczególności prawo do wyznaczenia wieku emerytalnego w ramach pewnego przedziału czasowego, którego granice wyznacza istota prawa do emerytury (wyrok TK z 22 czerwca 1999 r., sygn. K 5/99, OTK ZU nr 5/1999, poz. 100). Jednocześnie w wyroku z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt K 43/12 (Dz. U. poz. 684), Trybunał Konstytucyjny jednoznacznie wskazał, że „Konstytucyjne prawo do emerytury jest prawem do otrzymania świadczenia w formach i zakresie określonych w ustawie, należnym obywatelowi za jego wysługi lub zasługi związane z pracą, po osiągnięciu określonego wieku. Przy czym ów wiek jest jedynym konstytucyjnym warunkiem nabycia prawa do emerytury; inne warunki mogą być określone ustawą, co do wieku emerytalnego ustawodawca jest upoważniony i obowiązany określać jego wysokość, nie może jednak z niego zrezygnować.”

Niezależnie od powyższego pragnę poinformować, że zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. *o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*

oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 637) Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania systemu emerytalnego i przedkłada Sejmowi informację wraz z propozycjami zmian nie rzadziej niż co 4 lata.

Zespół Problemowy Rady Dialogu Społecznego do spraw Ubezpieczeń Społecznych rozpoczął proces przeglądu systemu emerytalnego w listopadzie 2018 r.

W jego trakcie dyskutowane są różne problemy, w tym również zgłaszane przez partnerów społecznych zagadnienie dotyczące wprowadzenia regulacji umożliwiających nabycie uprawnień emerytalnych bez względu na wiek.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

z up.
MINISTER
Marcin Zieleniecki
PODSEKRETARZ STANU

Do wiadomości:

Kancelaria Prezydenta RP
Biuro Dialogu i Korespondencji
Dot.: BDK.0600.2115.2019.KM